

Aplikace matematiky

Hana Kamasová; Antonín Šimek

Metoda inverze matice rozdělené na bloky

Aplikace matematiky, Vol. 14 (1969), No. 2, 105–114

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/103213>

Terms of use:

© Institute of Mathematics AS CR, 1969

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

METODA INVERZE MATICE ROZDĚLENÉ NA BLOKY

HANA KAMASOVÁ, ANTONÍN ŠIMEK

(Došlo dne 20. září 1967)

ÚVOD

Metoda inverze matice rozdělené na 2×2 bloky, která patří mezi klasické metody lineární algebry, je zpracována na příklad v [1], [2], [4]. Inverzí matice rozdělené na 3×3 bloky se zabývali W. J. DUNCAN v [3] a E. KOSKO v [5], [6]. W. J. Duncan provedl výpočet vzorců pro bloky inverzní matice. V jeho práci však není dokázána regularita pomocných matic. E. Kosko uvedl v [5] schema výpočtu a v [6] potom aplikoval tuto metodu na speciální druhy matic: různé symetrie bloků, jednotkové bloky, nulové bloky apod.

V naší práci je inverze matice vyřešena při rozdělení na $r \times r$ bloků. Rovněž jsou uvedeny podmínky pro regularitu pomocných matic.

V celém článku uvažujeme matice nad tělesem charakteristiky 0. Typy matic uvádíme pouze tam, kde nejsou evidentní. \mathcal{N} značíme množinu přirozených čísel, \mathcal{Z} množinu celých čísel, \mathbf{E} jednotkovou matici řádu n , \mathbf{E}_i jednotkovou matici řádu n_i . V důkazu věty v § 1 znamenají * bloky, které nevypisujeme, neboť nejsou pro důkaz podstatné.

§ 1. Nechť \mathbf{A} je matice n -tého řádu rozdělená na bloky $\alpha_{i,k}$ typu (n_i, n_k) , $i, k = 1, 2, \dots, r \leq n$; $\sum_{i=1}^r n_i = \sum_{k=1}^r n_k = n$, $n_i, n_k \in \mathcal{N}$. Označme:

$$(1,1) \quad \begin{aligned} \mathbf{A}_1 &= [\alpha_{1,1}], \\ \mathbf{A}_2 &= \begin{bmatrix} \alpha_{1,1} & \alpha_{1,2} \\ \alpha_{2,1} & \alpha_{2,2} \end{bmatrix}, \\ &\vdots \\ \mathbf{A}_{r-1} &= \begin{bmatrix} \alpha_{1,1} & \cdots & \alpha_{1,r-1} \\ \vdots & & \vdots \\ \alpha_{r-1,1} & \cdots & \alpha_{r-1,r-1} \end{bmatrix}, \\ \mathbf{A}_r &= \mathbf{A}. \end{aligned}$$

Zavedeme: $\mathbf{Z}_{i,k}^{(p)}$ $i, k, p = 1, 2, \dots, r$ takto:

1. $\mathbf{Z}_{i,k}^{(1)} = \alpha_{i,k}$,
2. $\mathbf{Z}_{i,k}^{(p)} = \mathbf{Z}_{i,k}^{(p-1)} - \mathbf{Z}_{i,p-1}^{(p-1)} \cdot \mathbf{Z}_{p-1}^{-1} \cdot \mathbf{Z}_{p-1,k}^{(p-1)}$ pro $p = 2, \dots, r$,

kde $\mathbf{Z}_{p,p}^{(p)}$ označujeme pro stručnost \mathbf{Z}_p . Matice $\mathbf{Z}_{i,k}^{(p)}$ můžeme takto zavádět ovšem jen za předpokladu, že matice \mathbf{Z}_p jsou regulární.

Věta 1.1. *Matice \mathbf{Z}_p jsou regulární právě tehdy, když \mathbf{A}_p jsou regulární pro $p = 1, \dots, r$.*

Důkaz. Pro $r = 1$, $\mathbf{Z}_1 = \mathbf{A}_1$, tedy věta zřejmě platí. Pro $r > 1$ důkaz provedeme metodou úplné indukce podle r .

a) Nechť jsou regulární matice \mathbf{A}_p .

1. $r = 2$. Podle předpokladu $\mathbf{A}_1, \mathbf{A}_2$ jsou regulární, tedy matice $\mathbf{T}_1 = \begin{bmatrix} \alpha_{1,1}^{-1} & 0 \\ -\alpha_{2,1}\alpha_{1,1}^{-1} & \mathbf{E}_2 \end{bmatrix}$ je zřejmě regulární. Dále

$$(1,2) \quad \mathbf{T}_1 \cdot \mathbf{A}_2 = \begin{bmatrix} \mathbf{E}_1 & \alpha_{1,1}^{-1}\alpha_{1,2} \\ 0 & \mathbf{Z}_2 \end{bmatrix}.$$

Z (1,2) plyne regularita \mathbf{Z}_2 .

2. Nechť tvrzení platí pro r . Dokážeme, že platí pro $r + 1$. Podle předpokladu $\mathbf{A}_1, \mathbf{A}_2, \dots, \mathbf{A}_r, \mathbf{A}_{r+1}$ jsou regulární. Rovněž matice

$$(1,3) \quad \mathbf{T}_1 = \begin{bmatrix} \alpha_{1,1}^{-1} & 0 & 0 & \dots & 0 \\ -\alpha_{2,1}\alpha_{1,1}^{-1} & \mathbf{E}_2 & 0 & \dots & \vdots \\ \vdots & 0 & \mathbf{E}_3 & \dots & \vdots \\ \vdots & \vdots & \vdots & \dots & 0 \\ -\alpha_{r+1,1}\alpha_{1,1}^{-1} & 0 & 0 & \dots & \mathbf{E}_{r+1} \end{bmatrix},$$

$$\mathbf{T}_2 = \begin{bmatrix} \mathbf{E}_1 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \mathbf{Z}_2^{-1} & 0 & \dots & \vdots \\ \vdots & -\mathbf{Z}_{3,2}^{(2)}\mathbf{Z}_2^{-1} & \mathbf{E}_3 & \dots & \vdots \\ \vdots & -\mathbf{Z}_{4,2}^{(2)}\mathbf{Z}_2^{-1} & 0 & \dots & \vdots \\ \vdots & \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ 0 & -\mathbf{Z}_{r+1,2}^{(2)}\mathbf{Z}_2^{-1} & 0 & \dots & \mathbf{E}_{r+1} \end{bmatrix},$$

.....

$$\mathbf{T}_r = \begin{bmatrix} \mathbf{E}_1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & \mathbf{E}_2 & \vdots & & 0 \\ \vdots & 0 & \ddots & & \vdots \\ \vdots & \vdots & \vdots & \mathbf{Z}_r^{-1} & \vdots \\ 0 & 0 & -\mathbf{Z}_{r+1,r}^{(r)}\mathbf{Z}_r^{-1} & \mathbf{E}_{r+1} & \end{bmatrix}$$

jsou regulární.

$$(1,4) \quad T_r \cdot T_{r-1} \cdot \dots \cdot T_2 \cdot T_1 \cdot A_{r+1} = \begin{bmatrix} E_1 & * & * & \dots & * \\ 0 & E_2 & * & & * \\ \vdots & 0 & E_3 & & \vdots \\ \vdots & \vdots & \vdots & & * \\ 0 & 0 & 0 & & Z_{r+1} \end{bmatrix}.$$

Z (1,4) plyne regularita Z_{r+1} .

b) Necht Z_p jsou regulární.

1. $r = 2$; Z_2, T_1 jsou podle předpokladu regulární. Z (1,2) plyne regularita matice A_2 .

2. Necht tvrzení platí pro r , dokážeme, že platí pro $r + 1$. Podle předpokladu Z_1, Z_2, \dots, Z_{r+1} jsou regulární, tedy T_1, T_2, \dots, T_r jsou regulární transformační matice. Rovněž pravá strana v rovnosti (1,4) je regulární, tedy je regulární i matice A_{r+1} .

§ 2. V tomto paragrafu dokážeme ve větě 2,1 vzorce pro bloky inverzní matice k matice rozdělené na $r \times r$ bloků. V důkazu této věty použijeme tři lemmat, která nyní uvedeme.

Lemma 2,1. *Necht matice (1,1) jsou regulární. Potom:*

$$I. \quad Z_{i,k}^{(p)} = 0 \text{ pro } i < p; \quad p = 2, \dots, r; \quad k = 1, \dots, r.$$

$$II. \quad Z_{i,k}^{(p)} = 0 \text{ pro } k < p; \quad p = 2, \dots, r; \quad i = 1, \dots, r.$$

Důkaz. Důkaz tvrzení I. provedeme metodou úplné indukce podle p .

$$1. \quad p = 2; \quad Z_{i,k}^{(2)} = Z_{i,k}^{(1)} - Z_{i,1}^{(1)} Z_1^{-1} Z_{1,k}^{(1)}.$$

$$\text{Je-li } i = 1 < p, \text{ pak } Z_{1,k}^{(2)} = Z_{1,k}^{(1)} - Z_1 Z_1^{-1} Z_{1,k}^{(1)} = 0.$$

2. Necht $Z_{i,k}^{(p)} = 0$ pro $i < p$.

a) Pro $1 \leq i < p$ platí $Z_{i,k}^{(p)} = 0, Z_{i,p}^{(p)} = 0$, tedy

$$Z_{i,k}^{(p+1)} = Z_{i,k}^{(p)} - Z_{i,p}^{(p)} Z_p^{-1} Z_{p,k}^{(p)} = 0.$$

b) Pro $i = p, Z_{p,k}^{(p+1)} = Z_{p,k}^{(p)} - Z_p \cdot Z_p^{-1} Z_{p,k}^{(p)} = 0$.

Důkaz tvrzení II. je podobný.

Necht $V_{i,k}^{(p)}(i, k, p = 1, \dots, r)$ je množina všech vybraných posloupností z posloupnosti čísel $i, i + 1, i + 2, \dots, p - 1, p, p - 1, \dots, k + 1, k$ majících tyto vlastnosti (2,1):

1° První člen každé vybrané posloupnosti je i , poslední je k .

2° Každé dva po sobě následující členy v libovolné z vybraných posloupností jsou různé.

Označme $b_{i,k}^{(p)}$ počet prvků množiny $V_{i,k}^{(p)}$.

Lemma 2,2.

$$(2,2) \quad b_{i,k}^{(p)} = 2^{k-i-1} + 2^{k-i} \cdot \frac{4^{p-k} - 1}{3} \quad \text{pro } i < k,$$

$$(2,3) \quad b_{i,k}^{(p)} = 2^{i-k-1} + 2^{i-k} \cdot \frac{4^{p-i} - 1}{3} \quad \text{pro } i > k,$$

$$(2,4) \quad b_{i,i}^{(p)} = 1 + \frac{4^{p-i} - 1}{3}.$$

Důkaz. Dokážeme (2,2). Nechť $i < k$. Označme $(V_{i,k}^{(p)})_l$ množinu všech posloupností s vlastnostmi (2,1), ve kterých je l maximálním členem. Dále označme $(b_{i,k}^{(p)})_l$ počet prvků množiny $(V_{i,k}^{(p)})_l$. Zřejmě $V_{i,k}^{(p)} = \bigcup_{l=k}^p (V_{i,k}^{(p)})_l$, $\bigcap_{l=k}^p (V_{i,k}^{(p)})_l = \emptyset$, tedy

$$(2,5) \quad b_{i,k}^{(p)} = \sum_{l=k}^p (b_{i,k}^{(p)})_l.$$

I. Nechť $l \neq k$. a) Sestrojme posloupnosti daných vlastností, končící $l, l-1, \dots, k+1, k$. Mezi i, l leží $l-i-1$ členů, které můžeme vynechávat a tím získáme $\binom{l-i-1}{0} + \binom{l-i-1}{1} + \dots + \binom{l-i-1}{l-i-1} = 2^{l-i-1}$ hledaných posloupností,

b) Podobně dostaneme 2^{l-k-1} posloupností, začínajících $i, i+1, \dots, l-1, l$. Kombinováním obou těchto speciálních případů dostaneme

$$(b_{i,k}^{(p)})_l = 2^{l-k-1} \cdot 2^{l-i-1} = 2^{2l-k-i-2}.$$

II. Nechť $l = k$. $(V_{i,k}^{(p)})_k$ obsahuje vybrané posloupnosti z posloupnosti čísel $i, i+1, \dots, k-1, k$. Tedy $(b_{i,k}^{(p)})_k = 2^{k-i-1}$. Pak podle (2,5)

$$(2,6) \quad b_{i,k}^{(p)} = 2^{k-i-1} + \sum_{l=k+1}^p 2^{2l-k-i-2}.$$

Součet ve (2,6) je vlastně součtem geometrické posloupnosti, takže $b_{i,k}^{(p)} = 2^{k-i-1} + 2^{k-i}[(4^{p-k} - 1)/3]$, (2,2) platí. Podobným způsobem bychom dokázali (2,3), (2,4).

Lemma 2,3. Pro $b_{i,k}^{(p)}$ z lemmatu 2,2 platí:

$$(2,7) \quad b_{i,k}^{(p)} = b_{i+j,k+j}^{(p+j)}, \text{ kde } j > -\min(i, k, p), j \in \mathcal{L};$$

$$(2,8) \quad b_{i,k}^{(p)} = b_{k,i}^{(p)};$$

$$(2,9) \quad b_{i,k}^{(p)} = \sum_{l=i+1}^p b_{l,k}^{(p)} \text{ pro } i < k;$$

$$(2,10) \quad b_{i,k}^{(p)} = \sum_{l=k+1}^p b_{i,l}^{(p)} \text{ pro } i > k ;$$

$$(2,11) \quad b_{i,i}^{(p)} = 1 + \sum_{l=i+1}^p b_{l,i}^{(p)}.$$

Důkaz z (2,7), (2,8) zřejmě plynou z (2,2) až (2,4). Dokážeme (2,9).
Pro $i < k$

$$(2,12) \quad b_{i,k}^{(p)} = \sum_{l=i+1}^{k-1} b_{l,k}^{(p)} + b_{k,k}^{(p)} + \sum_{l=k+1}^p b_{l,k}^{(p)}.$$

V prvním součtu (2,12) je $l < k$, tedy podle (2,2)

$$(2,13) \quad \sum_{l=i+1}^{k-1} \left(2^{k-l-1} + 2^{k-l} \frac{4^{p-k} - 1}{3} \right) = \left(2^{k-1} + 2^k \frac{4^{p-k} - 1}{3} \right) \sum_{l=i+1}^{k-1} 2^{-l} = \\ = 2^{k-i-1} + 2^{k-i} \frac{4^{p-k} - 1}{3} - 1 - 2 \frac{4^{p-k} - 1}{3}.$$

Podle (2,4)

$$(2,14) \quad b_{k,k}^{(p)} = 1 + \frac{4^{p-k} - 1}{3}.$$

V třetím součtu (2,12) je $l > k$, podle (2,3) máme

$$(2,15) \quad \sum_{l=k+1}^p \left(2^{l-k-1} + 2^{l-k} \frac{4^{p-l} - 1}{3} \right) = \\ = \frac{1}{2} \sum_{l=k+1}^p 2^{l-k} + \frac{1}{3} \sum_{l=k+1}^p 2^{2p-l-k} - \frac{1}{3} \sum_{l=k+1}^p 2^{l-k} = \frac{4^{p-k} - 1}{3}.$$

Sečtením (2,13), (2,14), (2,15) dostáváme (2,9). (2,10) plyne okamžitě z (2,9) podle (2,8). (2,11) rovněž platí podle (2,15).

Věta 2,1. *Nechť matice (1,1) jsou regulární, $\mathbf{A}^{-1} = [\beta_{i,k}]$ nechť je bloková matice konformní*) s \mathbf{A} . Potom*

$$\beta_{i,k} = \sum (-1)^{1+m(j_1, \dots, j_s)} \mathbf{Z}_{j_1}^{-1} \mathbf{Z}_{j_1, j_2}^{(q_1)} \cdot \mathbf{Z}_{j_2}^{-1} \mathbf{Z}_{j_2, j_3}^{(q_2)} \mathbf{Z}_{j_3}^{-1} \dots \mathbf{Z}_{j_{s-1}}^{-1} \mathbf{Z}_{j_{s-1}, j_s}^{(q_{s-1})} \mathbf{Z}_{j_s}^{-1}, \\ (i = j_1, j_2, \dots, j_s = k) \in V_{i,k}^{(r)},$$

$$q_t = \min(j_t, j_{t+1}), t = 1, \dots, s-1,$$

kde $m(j_1, \dots, j_s)$ je počet členů posloupnosti $i = j_1, j_2, \dots, j_s = k$.

*) Blokové matice jsou konformní, jsou-li stejného typu a rovněž odpovídající si bloky jsou stejného typu.

Důkaz. Podle věty (1,1) \mathbf{Z}_p jsou regulární ($p = 1, \dots, r$). Spočteme $\mathbf{A} \cdot \mathbf{A}^{-1} = [\gamma_{i,k}]$, kde $[\gamma_{i,k}]$ je bloková matice konformní s \mathbf{A} .

1. Nechť $i > k$.

$$(2,17) \quad \gamma_{i,k} = \sum_{j=1}^r \alpha_{i,j} \beta_{j,k} = \sum_{j=1}^r \mathbf{Z}_{i,j}^{(1)} \beta_{j,k} = \mathbf{Z}_{i,1}^{(1)} \sum_{V_{1,k}^{(r)}} (-1)^{m_1+1} \mathbf{Z}_1^{-1} \dots \mathbf{Z}_k^{-1} + \\ + \mathbf{Z}_{i,2}^{(1)} \sum_{V_{2,k}^{(r)}} (-1)^{m_2+1} \mathbf{Z}_2^{-1} \dots \mathbf{Z}_k^{-1} + \\ + \mathbf{Z}_{i,3}^{(1)} \sum_{V_{3,k}^{(r)}} (-1)^{m_3+1} \mathbf{Z}_3^{-1} \dots \mathbf{Z}_k^{-1} + \dots + \\ + \mathbf{Z}_{i,r}^{(1)} \sum_{V_{r,k}^{(r)}} (-1)^{m_r+1} \mathbf{Z}_r^{-1} \dots \mathbf{Z}_k^{-1},$$

kde sčítáme přes prvky množin $V_{1,k}^{(r)}, V_{2,k}^{(r)}, \dots, V_{r,k}^{(r)}$, m_1, m_2, \dots, m_r jsou počty členů posloupností, přes které sčítáme.

Podle lemmatu 2,3 obsahuje první součet ve (2,17) stejný počet sčítanců jako všechny ostatní součty dohromady. Prvky z $V_{1,k}^{(r)}$ dostaneme, když ke všem prvkům z $V_{2,k}^{(r)}, \dots, V_{r,k}^{(r)}$ přidáme jedničku jakožto první člen. Sčítance, odpovídající posloupností $(1, i, j_2, \dots, k) \in V_{1,k}^{(r)}$ a $(i, j_2, \dots, k) \in V_{i,k}^{(r)}$ mají různá znaménka.

Vytkneme-li z prvního a druhého součtu ve (2,17) $\sum_{V_{2,k}^{(r)}} (-1)^{m_2+1} \mathbf{Z}_2^{-1} \dots \mathbf{Z}_k^{-1}$, máme

$$(-\mathbf{Z}_{i,1}^{(1)} \mathbf{Z}_1^{-1} \mathbf{Z}_{1,2}^{(1)} + \mathbf{Z}_{i,2}^{(1)}) \sum_{V_{2,k}^{(r)}} (-1)^{m_2+1} \mathbf{Z}_2^{-1} \dots \mathbf{Z}_k^{-1}.$$

Podobně vytkneme z prvního a třetího součtu ve (2,17) $\sum_{V_{3,k}^{(r)}} (-1)^{m_3+1} \mathbf{Z}_3^{-1} \dots \mathbf{Z}_k^{-1}$ atd.,

až z prvního a r -tého součtu vytkneme $\sum_{V_{r,k}^{(r)}} (-1)^{m_r+1} \mathbf{Z}_r^{-1} \dots \mathbf{Z}_k^{-1}$. Pak

$$(2,18) \quad \gamma_{i,k} = \mathbf{Z}_{i,2}^{(2)} \sum_{V_{2,k}^{(r)}} (-1)^{m_2+1} \mathbf{Z}_2^{-1} \dots \mathbf{Z}_k^{-1} + \mathbf{Z}_{i,3}^{(2)} \sum_{V_{3,k}^{(r)}} (-1)^{m_3+1} \mathbf{Z}_3^{-1} \dots \mathbf{Z}_k^{-1} + \\ + \dots + \mathbf{Z}_{i,r}^{(2)} \sum_{V_{r,k}^{(r)}} (-1)^{m_r+1} \mathbf{Z}_r^{-1} \dots \mathbf{Z}_k^{-1}.$$

Podobnými úpravami po $r - 1$ krocích dostaneme:

$$(2,19) \quad \gamma_{i,k} = \mathbf{Z}_{i,r}^{(r)} \sum_{V_{r,k}^{(r)}} (-1)^{m_r+1} \mathbf{Z}_r^{-1} \dots \mathbf{Z}_k^{-1} + \\ + \mathbf{Z}_{i,r-1}^{(r-1)} \sum_{V_{r-1,k}^{(r-1)}} (-1)^{m_{r-1}+1} \mathbf{Z}_{r-1}^{-1} \dots \mathbf{Z}_k^{-1} + \\ + \dots + \mathbf{Z}_i \sum_{V_{i,k}^{(1)}} (-1)^{m_i+1} \mathbf{Z}_i^{-1} \dots \mathbf{Z}_k^{-1} + \dots + \mathbf{Z}_{i,k}^{(k)} \mathbf{Z}_k^{-1}.$$

Podle lemmatu 2,1 je $\mathbf{Z}_{i,k}^{(p)} = 0$ pro $i < p$, tudíž

$$\mathbf{Z}_{i,r}^{(r)} = \mathbf{Z}_{i,r-1}^{(r-1)} = \dots = \mathbf{Z}_{i,i+1}^{(i+1)} = 0.$$

Tedy

$$(2,20) \quad \begin{aligned} \gamma_{i,k} = & \mathbf{Z}_i \sum_{V_{i,k}^{(i)}} (-1)^{m_i+1} \mathbf{Z}_i^{-1} \dots \mathbf{Z}_k^{-1} + \\ & + \mathbf{Z}_{i,i-1}^{(i-1)} \sum_{V_{i-1,k}^{(i-1)}} (-1)^{m_{i-1}+1} \mathbf{Z}_{i-1}^{-1} \dots \mathbf{Z}_k^{-1} + \\ & + \mathbf{Z}_{i,i-2}^{(i-2)} \sum_{V_{i-2,k}^{(i-2)}} (-1)^{m_{i-2}+1} \mathbf{Z}_{i-2}^{-1} \dots \mathbf{Z}_k^{-1} + \dots + \mathbf{Z}_{i,k}^{(k)} \mathbf{Z}_k^{-1}. \end{aligned}$$

Podle lemmatu 2,3 první součet ve (2,20) má tolik sčítanců jako všechny ostatní součty dohromady. V prvním součtu (2,20) $\mathbf{Z}_i \cdot \mathbf{Z}_i^{-1} = \mathbf{E}_i$; tudíž všechny sčítance v prvním součtu jsou až na znaménka stejné, jako sčítance ve zbývajících součtech, tedy $\gamma_{i,k} = 0$.

2. Nechť $i < k$.

Úpravami jako v předcházejícím případě dostaneme

$$\gamma_{ik} = \mathbf{Z}_{i,r}^{(r)} \sum_{V_{r,k}^{(r)}} (-1)^{m_r+1} \mathbf{Z}_r^{-1} \dots \mathbf{Z}_k^{-1} + \dots + \mathbf{Z}_{i,k}^{(k)} \mathbf{Z}_k^{-1}.$$

Podle lemmatu 2,1 je $\gamma_{i,k} = 0$.

3. Nechť $i = k$.

$$\gamma_{i,i} = \mathbf{Z}_{i,r}^{(r)} \sum_{V_{r,k}^{(r)}} (-1)^{m_r+1} \mathbf{Z}_r^{-1} \dots \mathbf{Z}_k^{-1} + \dots + \mathbf{Z}_i \mathbf{Z}_i^{-1} = \mathbf{E}_i.$$

§ 3. Příklad:

Nechť $r = 3$. Je dána matice \mathbf{A} řádu $n \geq 3$; $\mathbf{A}_1, \mathbf{A}_2, \mathbf{A}_3 = \mathbf{A}$ jsou regulární. Spočítejme \mathbf{A}^{-1} podle věty 2,1.

Nejprve sestrojíme množiny $V_{i,k}^{(3)}$.

$$V_{1,1}^{(3)} = \{(1, 2, 3, 2, 1); (1, 2, 3, 1); (1, 3, 2, 1); (1, 2, 1); (1, 3, 1); (1)\},$$

$$V_{1,2}^{(3)} = \{(1, 2, 3, 2); (1, 3, 2); (1, 2)\},$$

$$V_{1,3}^{(3)} = \{(1, 2, 3); (1, 3)\},$$

$$V_{2,1}^{(3)} = \{(2, 3, 2, 1); (2, 3, 1); (2, 1)\},$$

$$V_{2,2}^{(3)} = \{(2, 3, 2); (2)\},$$

$$V_{2,3}^{(3)} = \{(2, 3)\},$$

$$V_{3,1}^{(3)} = \{(3, 2, 1); (3, 1)\},$$

$$V_{3,2}^{(3)} = \{(3, 2)\},$$

$$V_{3,3}^{(3)} = \{(3)\}.$$

Podle (2,16) tedy:

$$\begin{aligned}
 (3,1) \quad \beta_{1,1} &= \mathbf{Z}_1^{-1} \mathbf{Z}_{1,2}^{(1)} \mathbf{Z}_2^{-1} \mathbf{Z}_{2,3}^{(2)} \mathbf{Z}_3^{-1} \mathbf{Z}_{3,2}^{(2)} \mathbf{Z}_2^{-1} \mathbf{Z}_{2,1}^{(1)} \mathbf{Z}_1^{-1} - \\
 &\quad - \mathbf{Z}_1^{-1} \mathbf{Z}_{1,2}^{(1)} \mathbf{Z}_2^{-1} \mathbf{Z}_{2,3}^{(2)} \mathbf{Z}_3^{-1} \mathbf{Z}_{3,1}^{(1)} \mathbf{Z}_1^{-1} - \mathbf{Z}_1^{-1} \mathbf{Z}_{1,3}^{(1)} \mathbf{Z}_3^{-1} \mathbf{Z}_{3,2}^{(2)} \mathbf{Z}_2^{-1} \mathbf{Z}_{2,1}^{(1)} \mathbf{Z}_1^{-1} + \\
 &\quad + \mathbf{Z}_1^{-1} \mathbf{Z}_{1,2}^{(1)} \mathbf{Z}_2^{-1} \mathbf{Z}_{2,1}^{(1)} \mathbf{Z}_1^{-1} + \mathbf{Z}_1^{-1} \mathbf{Z}_{1,3}^{(1)} \mathbf{Z}_3^{-1} \mathbf{Z}_{3,1}^{(1)} \mathbf{Z}_1^{-1} + \mathbf{Z}_1^{-1}, \\
 \beta_{1,2} &= - \mathbf{Z}_1^{-1} \mathbf{Z}_{1,2}^{(1)} \mathbf{Z}_2^{-1} \mathbf{Z}_{2,3}^{(2)} \mathbf{Z}_3^{-1} \mathbf{Z}_{3,2}^{(2)} \mathbf{Z}_2^{-1} + \mathbf{Z}_1^{-1} \mathbf{Z}_{1,3}^{(1)} \mathbf{Z}_3^{-1} \mathbf{Z}_{3,2}^{(2)} \mathbf{Z}_2^{-1} - \\
 &\quad - \mathbf{Z}_1^{-1} \mathbf{Z}_{1,2}^{(1)} \mathbf{Z}_2^{-1}, \\
 \beta_{1,3} &= \mathbf{Z}_1^{-1} \mathbf{Z}_{1,2}^{(1)} \mathbf{Z}_2^{-1} \mathbf{Z}_{2,3}^{(2)} \mathbf{Z}_3^{-1} - \mathbf{Z}_1^{-1} \mathbf{Z}_{1,3}^{(1)} \mathbf{Z}_3^{-1}, \\
 \beta_{2,1} &= - \mathbf{Z}_2^{-1} \mathbf{Z}_{2,3}^{(2)} \mathbf{Z}_3^{-1} \mathbf{Z}_{3,2}^{(2)} \mathbf{Z}_2^{-1} \mathbf{Z}_{2,1}^{(1)} \mathbf{Z}_1^{-1} + \mathbf{Z}_2^{-1} \mathbf{Z}_{2,3}^{(2)} \mathbf{Z}_3^{-1} \mathbf{Z}_{3,1}^{(1)} \mathbf{Z}_1^{-1} - \\
 &\quad - \mathbf{Z}_2^{-1} \mathbf{Z}_{2,1}^{(1)} \mathbf{Z}_1^{-1}, \\
 \beta_{2,2} &= \mathbf{Z}_2^{-1} \mathbf{Z}_{2,3}^{(2)} \mathbf{Z}_3^{-1} \mathbf{Z}_{3,2}^{(2)} \mathbf{Z}_2^{-1} + \mathbf{Z}_2^{-1}, \\
 \beta_{2,3} &= - \mathbf{Z}_2^{-1} \mathbf{Z}_{2,3}^{(2)} \mathbf{Z}_3^{-1}, \\
 \beta_{3,1} &= \mathbf{Z}_3^{-1} \mathbf{Z}_{3,2}^{(2)} \mathbf{Z}_2^{-1} \mathbf{Z}_{2,1}^{(1)} \mathbf{Z}_1^{-1} - \mathbf{Z}_3^{-1} \mathbf{Z}_{3,1}^{(1)} \mathbf{Z}_1^{-1}, \\
 \beta_{3,2} &= - \mathbf{Z}_3^{-1} \mathbf{Z}_{3,2}^{(2)} \mathbf{Z}_2^{-1}, \\
 \beta_{3,3} &= \mathbf{Z}_3^{-1}.
 \end{aligned}$$

Stejně výsledky jako ve (3,1) bychom dostali řešením soustav maticových rovnic:

$$\begin{array}{lll}
 \text{I. } \sum_{i=1}^3 \alpha_{1,i} \beta_{i,1} = \mathbf{E}_1, & \text{II. } \sum_{i=1}^3 \alpha_{2,i} \beta_{i,1} = 0, & \text{III. } \sum_{i=1}^3 \alpha_{3,i} \beta_{i,1} = 0, \\
 \sum_{i=1}^3 \alpha_{1,i} \beta_{i,2} = 0, & \sum_{i=1}^3 \alpha_{2,i} \beta_{i,2} = \mathbf{E}_2, & \sum_{i=1}^3 \alpha_{3,i} \beta_{i,2} = 0, \\
 \sum_{i=1}^3 \alpha_{1,i} \beta_{i,3} = 0, & \sum_{i=1}^3 \alpha_{2,i} \beta_{i,3} = 0; & \sum_{i=1}^3 \alpha_{3,i} \beta_{i,3} = \mathbf{E}_3.
 \end{array}$$

(3,1) ověříme násobením $\mathbf{A} \cdot \mathbf{A}^{-1} = [\gamma_{i,k}]$. Například

$$\begin{aligned}
 \gamma_{2,2} &= \sum_{i=1}^3 \alpha_{2,i} \beta_{i,2} = - \mathbf{Z}_{2,1}^{(1)} \mathbf{Z}_1^{-1} \mathbf{Z}_{1,2}^{(1)} \mathbf{Z}_2^{-1} \mathbf{Z}_{2,3}^{(2)} \mathbf{Z}_3^{-1} \mathbf{Z}_{3,2}^{(2)} \mathbf{Z}_2^{-1} + \\
 &\quad + \mathbf{Z}_{2,1}^{(1)} \mathbf{Z}_1^{-1} \mathbf{Z}_{1,3}^{(1)} \mathbf{Z}_3^{-1} \mathbf{Z}_{3,2}^{(2)} \mathbf{Z}_2^{-1} - \mathbf{Z}_{2,1}^{(1)} \mathbf{Z}_1^{-1} \mathbf{Z}_{1,2}^{(1)} \mathbf{Z}_2^{-1} + \\
 &\quad + \mathbf{Z}_{2,2}^{(1)} \mathbf{Z}_2^{-1} \mathbf{Z}_{2,3}^{(2)} \mathbf{Z}_3^{-1} \mathbf{Z}_{3,2}^{(2)} \mathbf{Z}_2^{-1} + \mathbf{Z}_{2,2}^{(1)} \mathbf{Z}_2^{-1} - \mathbf{Z}_{2,3}^{(1)} \mathbf{Z}_3^{-1} \mathbf{Z}_{3,2}^{(2)} \mathbf{Z}_2^{-1} = \\
 &= \mathbf{Z}_2 \cdot \mathbf{Z}_2^{-1} \mathbf{Z}_{2,3}^{(2)} \mathbf{Z}_3^{-1} \mathbf{Z}_{3,2}^{(2)} \mathbf{Z}_2^{-1} - \mathbf{Z}_{2,3}^{(2)} \mathbf{Z}_3^{-1} \mathbf{Z}_{3,2}^{(2)} \mathbf{Z}_2^{-1} + \mathbf{Z}_2 \mathbf{Z}_2^{-1} = \\
 &= - \mathbf{Z}_{2,3}^{(2)} \mathbf{Z}_3^{-1} \mathbf{Z}_{3,2}^{(2)} \mathbf{Z}_2^{-1} + \mathbf{E}_2 = \mathbf{E}_2, \\
 \gamma_{2,3} &= \sum_{i=1}^3 \alpha_{2,i} \beta_{i,3} = \mathbf{Z}_{2,1}^{(1)} \mathbf{Z}_1^{-1} \mathbf{Z}_{1,2}^{(1)} \mathbf{Z}_2^{-1} \mathbf{Z}_{2,3}^{(2)} \mathbf{Z}_3^{-1} - \\
 &\quad - \mathbf{Z}_{2,1}^{(1)} \mathbf{Z}_1^{-1} \mathbf{Z}_{1,3}^{(1)} \mathbf{Z}_3^{-1} - \mathbf{Z}_{2,2}^{(1)} \mathbf{Z}_2^{-1} \mathbf{Z}_{2,3}^{(2)} \mathbf{Z}_3^{-1} + \mathbf{Z}_{2,3}^{(1)} \mathbf{Z}_3^{-1} = \\
 &= - \mathbf{Z}_2 \mathbf{Z}_2^{-1} \mathbf{Z}_{2,3}^{(2)} \mathbf{Z}_3^{-1} + \mathbf{Z}_{2,3}^{(2)} \mathbf{Z}_3^{-1} = \mathbf{Z}_{2,3}^{(3)} \mathbf{Z}_3^{-1} = 0.
 \end{aligned}$$

Literatura

- [1] E. Bodewig: Matrix calculus, Amsterdam 1956.
- [2] B. P. Děmidovič, I. A. Maron: Základy numerické matematiky, Praha 1966.
- [3] W. J. Duncan: Reciprocation of Triply Partitioned Matrices, Journal of the Royal Aeronautical Society, Vol. 60, Feb. 1956, str. 131—132.
- [4] Ф. Р. Гантмахер: Теория матриц, Москва 1966.
- [5] E. Kosko: Matrix Inversion by Partitioning, The Aeronautical Quarterly, Vol. VIII, 1957, str. 157—184.
- [6] E. Kosko: Reciprocation of Triply Partitioned Matrices, Journal of the Royal Aeronautical Society, Vol. 60, July 1956, str. 490—491.

Summary

A METHOD OF INVERSION OF A PARTITIONED MATRIX

HANA KAMASOVÁ, ANTONÍN ŠÍMEK

In this paper a method of inversion of a matrix partitioned into $r \times r$ blocks is studied.

Let A be a matrix of order $n \geq r$ partitioned into blocks $\alpha_{i,k}$ of the type $(n_i \times n_k)$, $\sum_{i=1}^r n_i = \sum_{k=1}^r n_k = n$; further let

$$(1) \quad \begin{aligned} A_1 &= [\alpha_{1,1}] \\ A_2 &= \begin{bmatrix} \alpha_{1,1} & \alpha_{1,2} \\ \alpha_{2,1} & \alpha_{2,2} \end{bmatrix} \\ &\vdots \\ &\vdots \\ A_{r-1} &= \begin{bmatrix} \alpha_{1,1} & \dots & \alpha_{1,r-1} \\ \vdots & & \vdots \\ \alpha_{r-1,1} & \dots & \alpha_{r-1,r-1} \end{bmatrix} \\ A_r &= A. \end{aligned}$$

Consider the matrices $Z_{i,k}^{(p)}$ for $i, k, p = 1, \dots, r$ defined as follows:

1. $Z_{i,k}^{(1)} = \alpha_{i,k}$
2. $Z_{i,k}^{(p)} = Z_{i,k}^{(p-1)} - Z_{i,p-1}^{(p-1)} Z_{p-1}^{-1} Z_{p-1,k}^{(p-1)}$, $p = 2, \dots, r$;

where the matrices $Z_{p,p}^{(p)} = Z_p$ are assumed to be regular.

Let $V_{i,k}^{(p)}$ denote the set of all subsequences of the sequence

$$(i, i + 1, \dots, p - 1, p, p - 1, \dots, k + 1, k)$$

which have the following properties:

1. The first element is i , the last one is k .
2. Each two neighbouring elements in an arbitrary of the subsequencies are different.

The main result of this paper reads as follows.

Theorem. *Let the matrices (1) be regular and let $\mathbf{A}^{-1} = [\beta_{i,k}]$ be a partitioned matrix conformal to \mathbf{A} . Then we have*

$$\beta_{i,k} = \sum (-1)^{1+m(j_1, \dots, j_s)} \mathbf{Z}_{j_1}^{-1} \mathbf{Z}_{j_1, j_2}^{(q_1)} \mathbf{Z}_{j_2}^{-1} \mathbf{Z}_{j_2, j_3}^{(q_2)} \mathbf{Z}_{j_3}^{-1} \dots \mathbf{Z}_{j_{s-1}}^{-1} \mathbf{Z}_{j_{s-1}, j_s}^{(q_{s-1})} \mathbf{Z}_{j_s}^{-1},$$

$$(i = j_1, j_2, \dots, j_s = k) \in V_{i,k}^{(r)}$$

$$q_t = \min(j_t, j_{t+1}), \quad t = 1, \dots, s-1,$$

where $m(j_1, \dots, j_s)$ is the number of the elements of the sequence $i = j_1, \dots, j_s = k$.

Adresa autorů: Hana Kamasová, Antonín Šimek, Vysoká škola chemicko-technologická, katedra matematiky, Technická 1905, Praha 6.